MP21 @ II UWr 11 czerwca 2021 r.

Kolokwium nr 2

Kolokwium rozpoczyna się o godz. **16:00** i trwa **150 minut**. Rozwiązanie każdego z zadań powinno być do godz. **18:30** przesłane w **oddzielnym** pliku **tekstowym** o nazwie **zadanie_<nr-zadania>.rkt**, z wykorzystaniem przeznaczonej dla danego zadania aktywności w SKOSie.¹

Przesłane rozwiązania powinny być wynikiem **całkowicie samodzielnej pracy**. Przy opracowywaniu rozwiązań dozwolone jest korzystanie z własnych notatek, materiałów z wykładu i ćwiczeń, a także z podręcznika.

Jezyk LetF

W pierwszych dwóch zadaniach zajmiemy się językiem LetF — czyli językiem wyrażeń arytmetycznych i logicznych z let-wyrażeniami z wykładu rozszerzonym o funkcje deklarowane na początku programu (podobnie jak w C czy Pascalu). Oznacza to, że nasze programy będą składały się z ciągu procedur i wyrażenia, którego wartość jest wartością całego programu. Definicja procedury składać się będzie z nazwy, listy parametrów (zmiennych, które są związane w jej ciele) i ciała, które jest wyrażeniem. Do składni wyrażeń dodajemy również wywołanie funkcji, składające się z nazwy funkcji i listy argumentów, które są, oczywiście, wyrażeniami. Fragment składni abstrakcyjnej zawierający te rozszerzenia przedstawiony jest poniżej:

```
(define (program? p)
(define (expr? e)
                           (define (function? p)
 (match e
                             (match p
                                                              (match p
                               (and (name-fun? f)
                              [(proc f xs e)
                                                               [(prog ps e)
                                                                (and (andmap function? ps)
   [(call f es)
    (and (name-fun? f)
                                   (andmap name-var? xs)
                                                                   (expr? e))]
         (andmap expr? es))]
                                     (expr? e))]
                                                                [_ false]))
   [_ false]))
                               [_ false]))
```

Żeby móc w naszym języku pisać interesujące programy, zakładamy że wszystkie definicje funkcji mogą być (wzajemnie) rekurencyjne, to znaczy traktujemy nazwy procedur zdefiniowanych w programie jako wiążące wszystkie wystąpienia, zarówno w ciałach procedur (tak własnym jak i pozostałych) jak i w ciele programu. Poniżej przedstawiamy przykładowe programy — składnia konkretna jest naturalnym rozszerzeniem tej którą stosowaliśmy w języku z wykładu:

```
(((fun Fact (n)
      (if (= n 0) 1 (* n (Fact (- n 1)))))
      (Fact 5))
      (((fun Odd (n) (if (= n 0) false (Even (- n 1)))))
            ((fun Even (n) (if (= n 0) true (Odd (- n 1)))))
            (Odd 33))
```

Zauważmy, że dla odróżnienia nazw zmiennych od nazw funkcji przyjmujemy, że nazwy zmiennych muszą spełniać predykat name-var? (a więc zaczynać się małą literą), a nazwy funkcji — name-fun? (a więc zaczynać się wielką literą). Zarówno definicja składni abstrakcyjnej, jak i powyższe przykłady znajdują się w dołączonym szablonie.

Zadanie 1. (5 pkt.)

Uzupełnij definicje parsera języka LetF podaną w szablonie. W tym celu uzupełnij definicje procedur parse-expr, parse-fun i parse-prog.

Zadanie 2.

Wersja pełna (10 pkt.). Uzupełnij definicję interpretera języka LetF podaną w szablonie o obsługę funkcji. Zauważ, że procedura eval-expr ma dwa środowiska: jedno dla nazw zmiennych (ρ), drugie dla nazw funkcji (ϑ) — ostatecznie w ciele programu mogą wolno występować zarówno zmienne, jak i wywołania funkcji! Częścią zadania jest zdecydowanie co powinno być przechowywane w środowisku ϑ : nie komplikuj implementacji bez potrzeby. Pamiętaj też, że (podobnie jak w C czy Pascalu) funkcje nie sq wartościami!

¹Zadania 1–2 mają wspólny szablon. Nie trzeba wycinać części niezwiązanych z zadaniem, ale należy zaznaczyć części kodu będące rozwiązaniami poszczególnych zadań.

MP21 @ II UWr Kolokwium 2

Wersja *light* **(5 pkt.).** Jak wyżej, ale zakładamy że ciała funkcji mogą używać tylko funkcji zdefiniowanych wcześniej (w szczególności funkcje *nie mogą* być rekurencyjne). Oznacza to, że nazwa funkcji jest związana dopiero w następujących *po niej* definicjach i w ciele całego programu. Uwaga: wzorcowe rozwiązanie tej wersji nie musi być mniej skomplikowane niż wersji pełnej, ale może okazać się prostsze koncepcyjnie.

Zadanie 3. (5 pkt.)

Zaimplementuj w języku Racket procedury spełniające następujące kontrakty:

```
(parametric->/c [a b] (-> (-> a b) a b))
(parametric->/c [a b c] (-> (-> a b c) (-> (cons/c a b) c)))
(parametric->/c [a b] (-> (listof (-> a b)) (listof a) (listof b)))
(parametric->/c [a b] (-> (-> b (or/c false/c (cons/c a b))) b (listof a)))
(parametric->/c [a] (-> (-> a boolean?) (listof a) (cons/c (listof a) (listof a))))
```

Kontrakt false/c jest spełniony wyłącznie przez wartość #f.

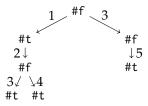
W sytuacji, jeśli istnieje wiele możliwych procedur spełniających dany kontrakt, wybierz taką, która jest w jakiś sposób użyteczna. Napisane procedury powinny się nie pętlić i nie zgłaszać wyjątków.

Zadanie 4. (5 pkt.)

Rozważmy następujący typ w języku Plait:

```
(define-type (PrefixTree 'a)
     (node [exists : Boolean] [children : (Listof ('a * (PrefixTree 'a)))]))
```

Typ ten opisuje tak zwane drzewa prefiksowe. Drzewo prefiksowe jest strukturą danych służącą do przechowywania ciągów elementów. W tej strukturze krawędzie są etykietowane elementami. Każdy przechowywany ciąg tworzy ścieżkę od korzenia drzewa do pewnego wierzchołka t, dla którego (node-exists t) jest wartością #t. Przykładowo, poniższe drzewo zawiera ciągi (1), (1 2 3), (1 2 4) oraz (3 5):

Powyższe drzewo można zakodować używając typu PrefixTree w następujący sposób:

Zaimplementuj następujące procedury operujące na drzewach prefiksowych:

- lookup typu ((Listof 'a) (PrefixTree 'a) -> Boolean) sprawdzającą, czy ciąg jest zawarty w drzewie,
- insert typu ((Listof 'a) (PrefixTree 'a) -> (PrefixTree 'a)) dodającą ciąg do drzewa,
- remove typu ((Listof 'a) (PrefixTree 'a) -> (PrefixTree 'a)) usuwającą ciąg z drzewa (nie jest wymagane "obcinanie" zbędnych gałęzi).

Poniższe przykłady ilustrują oczekiwany sposób działania tych procedur.

```
(insert '() example-tree)
                                 (insert '(3 1 2) example-tree)
                                                                     (remove '(3 5) example-tree)
  #t
                                                      #f
                                   #t
                                                                        #t
                                                                                           #f
 2↓
                     ↓5
                                  2↓
                                                  5.⁄
                                                                       2↓
                                                                                           ↓5
  #f
                                  #f
                                                                        #f
                                                                                           #f
3./ \.4
                                 3 √ √4
                                                                      34 \4
#t #t
                                #t #t
                                                           #t
                                                                      #t #t
```